16/10/2022

Απόσπασματα από τις ομιλίες στη Χειροτονία του Μητροπολίτη Δράμας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Τελέσθηκε σήμερα στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αθηνών η Χειροτενία του Εψηφισμένου Μητροπολίτη Δράμας κ. Δωροθέου.

Στον χειροτονητήριο λόγο του ο νέος Μητροπολίτης Δράμας αναφέρθηκε στην εν Χριστώ αφιέρωση που αποτελεί μεγάλη δωρεά του Θεού, κάλεσμα και χάρισμα μίμησης του Καλού Ποιμένα και στην ποιμαντορική κλήση που πολλαπλασιάζει αυτό το χάρισμα.

Ο Ποιμένας είναι αυτός που οδηγεί τον λαό του Θεού στο απρόσιτο φως, στο λιμάνι της Χάριτος. «Ἀπό τότε πού κατάλαβα τήν κλήση μου, μέ ἀπασχολοῦσε μόνο ἡ σύζευξη ἄσκησης καί ποιμαντικῆς δράσης, τό “ἀπόλυτο τοῦ ἱερέως” ὡς ἀνθρώπου μέ τό “ἀπόλυτο τοῦ κληρικοῦ” ὡς ποιμένα. Ὅπως δέν ὑπάρχει ἀληθινή πίστη χωρίς τό ἐκκλησιαστικό “Πιστεύω” οὔτε χριστιανισμός ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἔτσι δέν ὑφίσταται ἐκκλησιαστικός βίος δίχως πνευματική ζωή, οὔτε πάλι βιώνεται ἡ πνευματική ζωή χωρίς ἄσκηση» τόνισε ο Μητροπολίτης Δράμας και ευχαρίστησε τον Θεό που οδήγησε τα βήματά του στον Μητροπολίτη Γουμενίσσης κ. Δημήτριο, ο οποίος στάθηκε, γι᾽ αυτό και παραμένει στη ζωή του παντοτινά, μια αρχετυπική μορφή ποιμένα.

Αναφέρθηκε στην γενέτειρά του, αλλά και στη Μητρόπολη Δράμα και στους αγίους της.

«**Μέσα στήν ἅγια ἔνταση αὐτῆς τῆς εὐλογημένης ὥρας, ἐντυπωσιάζομαι ἀπό τό λόγο τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ** «πώς κανένα δῶρο δέν μένει χωρίς προσθήκη, παρά μόνον ἐκεῖνο γιά τό ὁποῖο δέν ὑπάρχει εὐχαριστία». Ὁ δέ Θεός εὐγνωμονεῖται καί δοξάζεται, ἀκόμη κι ὅταν εὐγνωμονοῦμε τά ὄργανα τῆς πρόνοιάς Του γιά μᾶς. Γιά τήν ἔμπνευση τῆς σταδιακά αὐξανόμενης ἀγάπης πρός τήν Ἐκκλησία, ἀπό τά νεανικά μου χρόνια κι ἔπειτα, καί γιά τήν ἀφιέρωσή μου στή μοναχική ζωή, ἐκφράζω τήν εὐγνωμοσύνη μου πρός τούς «ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ», πού ἡ Πρόνοια τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ τούς ἔστειλε στό διάβα τῆς ζωῆς μου. Εἶμαι καί θά εἶμαι σύν Θεῷ εὐγνώμων ἀπέναντί τους, εἴτε εὑρίσκονται σήμερα ἐδῶ εἴτε συμμετέχουν νοερῶς εἴτε ἐπιβλέπουν ἀπό τήν Οὐράνια Βασιλεία τῆς κοινωνίας τοῦ Θεοῦ».

Ευχαρίστησε, τον Αρχιεπίσκοπο για την αγάπη του. «Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἀπό λαϊκός Σᾶς ἐγνώρισα, πόσο ἀνταποκριθήκατε ὡς Συνοδικός Σύνδεσμος γιά τήν εὔρυθμη λειτουργία τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί ἀξιώθηκα νά βιώσω στήν Ἱερά Σύνοδο τήν ἀνύστακτη μέριμνά Σας γιά τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας σέ χαλεπούς καιρούς, μέ διακριτική σοφία καί σύνεση. Μέ φρονιμάτιζε ἡ πραεία συμπεριφορά Σας ἀπέναντι σέ συλλειτουργούς καί συνεργάτες Σας. Διά τῶν πολυτίμων ἱερῶν εὐχῶν Σας καί τῆς ἀγάπης Σας, ἐλπίζω ἡ εὐγνωμοσύνη μου πρός τό πρόσωπό Σας νά μεταποιηθεῖ σέ ἀδιάπτωτη ὑπακοή πρός Ἐσᾶς, τήν Ἐκκλησία καί τά ἱερά θέσμια» σημείωσε ο Σεβασμιώτατος και ευχαρίστησε, επίσης, όλους τους Αρχιερείς, οι οποίοι τον τίμησαν με την παρουσία τους και την ψήφο τους, αλλά και όλους τους παρευρισκόμενους.

Ακόμη, έκανε λόγο για **το Οικουμενικό Πατριαρχείο υπογραμμίζοντας ότι**: «Συλλογίζομαι τό μαρτύριο καί τίς θυσίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, στό παρελθόν καί μέχρι σήμερα, πού ἀποτυπώνονται στούς μακρούς κόπους καί τούς ἀκάματους ἀγῶνες τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τοῦ ὁποίου ταπεινά ἐξαιτοῦμαι σήμερα τίς θεοπειθεῖς προσευχές καί τίς πολύτιμες σεπτές εὐλογίες. Καλοῦμαι, μετά τήν δική Σας ἐκλογή καί ἐντολή, μέ τήν εὐλογία τοῦ Παναγιωτάτου νά διακονήσω μία Μητρόπολη ἱστορική, μαρτυρική, μέ ἔντονο τό θρησκευτικό καί ἐθνικό σφρίγος. Ἡ εὐλογημένη διακονία καί ἡ ἐργώδης προσπάθεια τῶν προκατόχων μου Ἱεραρχῶν, ἐξαιρέτως τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, ἀλλά καί τῶν μακαριστῶν Ἀγαθαγγέλου, Λαυρεντίου, Γεωργίου, Φιλίππου, Διονυσίου καί τοῦ πολύκλαυστου Παύλου, ἀποτελοῦν λαμπρότατο παράδειγμα ποιμαντικῆς ἀναλώσεως γιά χάρη τοῦ εὐλογημένου λαοῦ τοῦ Θεοῦ».

Αναφέρθηκε στην ιστορία της Δράμας υπογραμμίζοντας ότι «πρό 100ετίας δέχθηκε πλῆθος ξερριζωμένων προσφύγων ἀπό τόν Πόντο, τή Μικρά Ἀσία, τή Θράκη καί τήν Καππαδοκία, οἱ ὁποῖοι μπόλιασαν τόν γηγενή μαρτυρικό πληθυσμό μέ τή δική τους βαθιά χριστιανική εὐλάβεια καί τό ἀπέριττο ἦθος τοῦ ἀπαράμιλλου πολιτισμοῦ τῶν “ἀλησμόνητων πατρίδων”. Ὑπόσχομαι στούς τιμίους ἄρχοντες, στόν εὐλαβέστατο ἱερό κλῆρο καί στόν ἡρωϊκό καί δημιουργικό λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας ὅτι θά ἀναλωθῶ γιά τήν πνευματική πρόοδο ὅλων, κατά τό θέλημα τοῦ Κυρίου μας».

Ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε ότι θέλησε να αποφύγει κάθε αναφορά σε γνωστά πράγματα, όπως το βιογραφικό του νεοχειροτονηθέντα, την ιστορία της Δράμας και στους φιλοπρόοδους κατοίκους της. Με αφορμή όσα ειπώθηκαν και στην πρόσφατη Ιεραρχία περί επανευαγγελισμού υπογράμμισε κάποιες επισημάνσεις: «Ἡ πρώτη: Στὴν ὀρθόδοξη θεολογία, τὴ Δημιουργία τὴν ὀνομάζουμε κτίση καὶ τὰ ὄντα κτιστά. Ἡ θέση αὐτὴ ἔχει καὶ ἀνθρωπολογικὲς συνέπειες. Ὁ τρόπος ποὺ ἀντιλαμβανόμαστε τὴ Δημιουργία φαίνεται στὸν τρόπο ποὺ χρησιμοποιοῦμε τὸν χῶρο καὶ τὸν χρόνο, ποὺ μᾶς θέτουν περιορισμούς. Μὲ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα, ὁ ἄνθρωπος θέλησε νὰ ὑπερβεῖ αὐτοὺς τοὺς περιορισμούς, τὴν ἀπειλὴ τοῦ θανάτου, μόνος του, εἰσάγοντας ἔτσι τὴ φιλαυτία. Ὁ τρόπος, ποὺ χρησιμοποιοῦμε στὴν καθημερινότητά μας τὸν χρόνο καὶ τὸν χῶρο, φανερώνει τὴν τάση μας εἴτε πρὸς τὴ φιλαυτία, εἴτε πρὸς τὴν ὑπακοὴ στὸν Θεό. Γι’ αὐτό, καὶ οἱ πρόγονοί μας ἔλεγαν: «μέτρον ἄριστον» καί «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ». Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει νὰ ἐκτιμοῦμε «τὸν καιρόν» (Ἐφ. 5, 16), δηλαδὴ τὸν χρόνο. Ὡς ἐκ τούτου, καλούμαστε νὰμὴν ἀναλωνόμαστε στὰ δευτερεύοντα, ἀλλὰ νὰ μένουμε στὰ οὐσιώδη. Δεύτερη ἐπισήμανση: Γιὰ ἐμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους ἡθεία Λατρεία, καὶ

εἰδικότερα ἡ θεία Λειτουργία, εἶναι τὸ πλέον οὐσιῶδες. Σχεδὸν 2.000 χρόνια τώρα, τελεῖται μὲ τὴν ἴδια βασικὴ δομή, κατ’ ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ (Α΄ Κορ. 11, 24), ὅπου εἶναι «δύο ἢ τρεῖς συνηγμενοι» στὸ δικό Του ὄνομα (Ματθ. 18. 20). Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο φάρμακο στὸ δηλητήριο τοῦ θανάτου. Γι’ αὐτὸ τὴ θεία Λειτουργία θὰ πρέπει νὰ τὴν προστατεύσουμε «μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια»,ὅπως θὰ ἔλεγε κάποιος πιὸ ἁπλᾶ. Τὸν πλοῦτο τηςἀντίκρυσαν, στὴν Ἁγιὰ Σοφιά, οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς βασίλισσας Ὄλγας τοῦ Κιέβου, τὸ 900 μ.Χ., κι ἔγινε αἰτία νὰ ἀσπασθοῦν τὸν χριστιανισμό.

Τρίτη ἐπισήμανση: Ὅπως γνωρίζεις, ἡ θεία Λειτουργία ἀρχίζει μὲ τὴ συγκλονιστικὴ φράση:«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Οἱ λέξεις αὐτὲς μᾶς παραπέμπουν σὲσυγκεκριμένο Νόημα, ποὺ μᾶς ὑποχρεώνει καὶ μᾶς δεσμεύει. Μᾶς προϊδεάζει ὅτι πλέον δὲν βρισκόμαστε μέσα στὴν ἱστορία. Ἔχουμε εἰσέλθει μυστηριακὰ στὴΒασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅπως τότε ποὺ θὰ συναχθοῦν τὰ διασκορπισμένα τέκνα τοῦ Θεοῦ γύρω ἀπὸ τὸἘσφαγμένον Ἀρνίον (Ἀποκ. 5, 6). Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε, ὅτι ἡ θεία Λειτουργία εἰκονίζει τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἡ ταυτότητά της εἶναι ἐσχατολογική».

Επίσης, υπογράμμισε ότι «δὲν μποροῦμε νὰ μιλᾶμε γιὰ μᾶς καὶ τὰ ἔργα μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Γι’ αὐτὸ καὶ οἱ δίκαιοι ἀποροῦν, ὅταν ὁ Κύριος τοὺς προσκαλεῖ στὰ δεξιά Του στὴ μέλλουσα κρίση (Ματθ. 31-46). Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, θὰ πρέπει νὰ σκεφθοῦμε πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τί λέμε ὅταν μιλᾶμε, στὰ κηρύγματά μας,μέσα στὴ θεία Λειτουργία. Τὸ ἰδανικὸ θὰ ἦταν, μέσα στὴ θεία Λειτουργία, ἡ ὁποια ὁμιλία μας νὰ περιστρέφεται μόνο γύρω ἀπὸ τὸν Χριστό. Γιατὶ Αὐτὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ καὶ τό «Ἐγώ» τῆς Ἐκκλησίας, ὁ αἴτιος τῆς ἀθανασίας μας. «Τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, ὅσο σημαντικὰ κι ἂν εἶναι, δὲν μᾶς προσφέρουν τὴ σωτηρία, ἀλλὰ τὴν ἐπιβίωσή μας». Ὁ Χριστὸς μᾶς σώζει μὲ ὅσα Ἐκεῖνος ἔπραξε καὶ πράττει. Οἱ ἀναφορὲς στὰ δικά μας ἔργα ἐνώπιόν Του, ὅπως προεῖπα, εἶναι περιττές».

Παράλληλα, επεσήμανε ότι «Ἂν ἐπιθυμοῦμε, γιὰ ἄλλους λόγους, νὰ μιλήσουμε γιὰ τό «ἔργο» μας, πρέπει νὰ τὸ κάνουμε ἐκτὸς τῆς θείας λειτουργίας, καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτιδὲν εἶναι πρωταρχικῆς σημασίας. Γιατὶ τὸ δικό μας ἔργο εἶναι πάντοτε συνυφασμένο μὲ τὴν ἀνθρώπινη φιλοδοξία, ὅσο τέλειο κι ἂν εἶναι. Γι’ αὐτό, ἡμυστηριακὴ ὑπόσταση τῆς Ἐκκλησίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Χριστό, καὶ ὄχι ἀπὸ ὅσα ἐμεῖς κάνουμε». Στην Τέταρτη επισήμανση ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε ότι «καλούμαστε νὰ ἀποφύγουμε τὸν ὑπερτονισμὸ τῆς θέσης μας ὡς κληρικῶν ἔναντι τῶν λαϊκῶν παντοῦ, καὶ ἰδιαίτερα στὴ θεία Λατρεία. Μέσα στὴ θεία Λειτουργία, ὅταν κάποιοι ἀπὸ μᾶς μνημονεύουν στὰ ἅγια τῶν Ἁγίων τοὺς λαϊκοὺς ὡς «παρακολουθοῦντες», ἀσυναίσθητα τοὺς ὑποτιμοῦν. Δὲν ἔχουμε συνειδητοποιήσει ἀκόμη ὅτι στὴ θεία Λειτουργία «δὲν ὑπάρχουν ἀπαθεῖς παρακολουθοῦντες, ἀλλὰ ἐνεργοὶ ὄχι μετέχοντες, ἀλλὰ συμμετέχοντες». Τέτοιες λεπτομέρειες φανερώνουν

τὴ μεγάλη ἐντύπωση ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας. Τὴν τάση μαςνὰ μὴ θεωροῦμε συντελεστικὴ τὴ συμμετοχὴ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου. Ὅμως εἶναι ἀδιανόητο ἕνας ἱερέας νὰ λειτουργήσει χωρὶς τὴν παρουσία πιστῶν. Ὁ ὑπερτονισμὸς τῆς ἱερατικῆς μας θέσεωςπροκύπτει καὶ ὅταν κάποιοι ἀπὸ ἐμᾶς δηλώνουμε, μὲεὐκολία, τὴ διάθεσή μας νὰ θυσιαστοῦμε γιὰ χάρη τῆς Ἐκκλησίας. Κάποιοι μάλιστα ἀπὸ ἐμᾶς προβάλλουν, ὅτιτὸ νὰ φοροῦν τὸ ράσο εἶναι μία θυσία. Ἔχει ἄραγε ἡ Ἐκκλησία ἀνάγκη τὴ δική μας θυσία;Μία θυσία ποὺ ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνιδιοτελής, ἀφοῦ «ἐν ἀνομίαις» (Ψαλμ. Ν΄, 7) συνελήφθημεν; Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία ἐξαρτιόταν ἀπὸ τὴ δική μας θυσιαστικὴ διάθεση, τότε ἡ ἁγιότητά της καὶ ἡ ἐγκυρότητα τῶν μυστηρίων της θὰ ἦταν ἀνύπαρκτες. Ὁ Ἐπανευαγγελισμὸς θὰ μποροῦσε νὰ ξεκινήσει ἀπὸ τὸ νὰ δοῦμε τὴ θεία Λειτουργία, μὲ κριτήρια χριστοκεντρικὰ καὶ ὄχι ἀνθρωποκεντρικά».

Απευθυνόμενος στο νέο Μητροπολίτη ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε: «ἡ κλήση σου στὴν ἀρχιεροσύνη εἶναι μία κλήση σὲ ἕναν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς φιλαυτίας, τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ τοῦ ἀτομικιστικοῦ θελήματος, γιὰ νὰ εἰκονισθεῖ ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Βασιλεία Του στὴ Λατρεία αὐθεντικά» και συμπλήρωσε: «Ἡ Ἐκκλησιολογία εἶναι ἀλληλένδετη μὲ τὴν Τριαδολογία, τὴ Χριστολογία, τὴν Πνευματολογία. Σὲ αὐτὸν τὸν δογματικὸ πλοῦτο, ποὺ ἀνέφερα, ὅλοι καλούμαστε νὰ ἀναβαπτιζόμαστε διαρκῶς, γιὰ νὰ μὴ γινόμαστε ἀνερμάτιστοι καὶ ἄστοχοι. Πρὶν ἀπὸ λίγο ἔδωσες διαβεβαίωση στὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὰ δὲν εἶναι νεκρὲς φράσεις, ἀλλὰ ὁδοδεῖκτες σωτηρίας. Ἐσὺ καλεῖσαι νὰ ἐπικαιροποιεῖς τὰ δόγματα, μὲ βάση τὴ διαχρονικὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας μας, μακριὰ ἀπὸ κριτήρια ψυχολογικά, ἠθικιστικά, εὐσεβιστικὰ κ.λπ».

Κατέληξε: «Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐσὺ ἔχεις ὅλες τὶς προϋποθέσεις νὰ τὰ ἐφαρμόσεις, ἀναδεικνύοντας ἀκόμη περισσότερο τὴ σημασία τῆς θείας Λειτουργίας στὴν ἐπαρχία σου. Αὐτὸς εἶναι ὁ μοναδικός μας πλοῦτος καὶ ἡδύναμή μας, μέσα σὲ ἕναν κόσμο ποὺ ἐγκλωβίζεται στὴ βιομηχανία τοῦ ἀτομικοῦ, τοῦ ἰδιωτικοῦ, τοῦ φαίνεσθαι».

Διαβάστε ακόμα: Η Χειροτονία του Μητροπολίτη Δράμας Δωροθέου (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)